

A'
CSASZARI ÉS KIRALYIFELSÉG'
ENGEDELMÉVEL.

Nro 17.

Költ Bétsbenn, Böjt Máshavának (Mártzius) 1-ső
napján 1803-dik Ezftendőben.

B é t s.

Februárius 23-dikán estvéli 8 óra tályban, Ginzelsdorf és Solenau között, megtámadtatott a' Triesti terhes posta szekér, három úton álló gyilkosok által, kik a' rajta lévő Conductort agyon lötték, a' rakott posta szekeret (diligencé-t) pedig kirablották. Az itt lévő Politzia kibotsáttotta nyomtatásban, azon gonosztévők' leírását, valamint szintén azon tetemes kárt is mellyet tettek.

A' gonosztévők közzül az egygyík közép termetű, köptzös, hofzszú, előlbégombolt, 's párafztos szabású fekete kaputrok vólt rajta, nagy

R

hosszú kerek kalap a' fejében, 's német tsizma (stiefel) a' lábán. — A' második alacsonyabb állású és soványabb, kis kerek kalap volt a' fejében, rövid, 's fekete bárány bőrrel prémzett jánkedli rajta, 's hasonlóképpen stibli volt a' lábán. — A' harmadika, ki mindég' hátúl forgódott a' szekér körül, nem íratthatik le.

Ezekon kívül még három esmeretlen személyek írattnak le, kik az említett úton állókhoz, nevezetesen azok közzül a' jánklishoz sokba hasonlítanak, és több környülállásoknál fogva igen gyanúsok.

Az egygyiket Laferlnek hívják, ki Hersteini (Enzersfeld mellett) születés, a' negyvent meghaladta, magas sovány termetű, hosszú görbés, és hegyes óra van, hosszú barna ábrázatú, hosszú, elől begombolt, 's kis gallérú kaputrokat és stiblit visel, kis kerek kalapja van, az alatt fehér háló süveg, barna 's kerékre vágott haja, 's parasztosan beszéll. Ez előtt volt egy tereh vivő szekere: egynehány lietektől fogva imitt amott lappang, 's haza nem megy szüleihez, kik még élnek hihetőképpen.

A' második hasonlóképpen magas, testes, negyven esztendő felé jár, husos vastag órrú, barnás tellyes ábrázatú, feketés rövid hajú, tsuka színű hosszú és bő kaputrokja van, hasonló színű kitsiny gallérral, stiblibe jár 's nagy kerek kalapba, melly alatt fehér háló süveget visel, 's hasonlóképpen parasztosan beszéll. Ez a' múlt nyáron Wolfpassingban szolgált, Tazel nevű Szőlős Gazdánál, a' honnan sokszor béjárt a' Bétsi Neustadtban lévő kortsmárosokhoz borokkal.

A' harmadikat inkább lehet nagynak mondani, mint középszerűnek, 34 esztendő, erős és izmos, tiszta feje és sima ábrázatú, kitsiny hegyes orú, barna rövid hajú, tarkás szürke újjas köpönyeget visel, 's az alatt fekete bárány bőrrrel prémzett setét kék jánklit, tsatos tzipököt, fekete, vagy kék stripflit, vagy kötös tzipököt, középszerű kerek kalapja van keskeny sík palomántal béfzelve. Mint paraszt szolga tsinosan van öltözködve, parasztosan beszéll, és a' szót nehezen, vagy hebegve mondja ki. A' múlt nyáron Schönauba szolgált mint lovász bizonyos gazdánál, azolta pedig nints szolgálta.

Ez a' három személy már jó darab időtől fogva Ginzelstorf és Solenau körül kóborol egygyütt. Egygyiknek sints rendes szállása, tsinosan jár mindenik. A' korszakban derekasan költenek, és ennél fogva igen gyanúsok.

~~Az elragadozott holmi között van egy középszerű ezüst tokú óra, mellyről fekete keskeny kötő nyúlik le, kúlts nélkül, és a' melly a' megölt Konductoré volt. Van még ezen kívül egy más, nem új, Afzszonynak való arany, óra Római számokkal, 's fekete selyem kötővel, egy tokban.~~

A' Posta szekeren, mind öfzve kötelező levelekben 33600 forint, Bankó tzédulákban pedig 66021 forint volt, mellyek közzül 7 ezer forintos, 31 ötfzáz forintos, 81 száz for. 238 ötven for. 136 hufzonöt forintos, 519 tíz forint os. 913 öt forintos, 13 két forintos, és ugyan annyi egy forintos bankó tzédulák voltak. Pengő, és ezüst pénzben és ilyen portékákban 457 forint és 18 kr. volt.

A' ki ezek felől bizonyos hírt tud mondani az ide való Politzia Directionál, annak számára 100 arany van jutalmúl feltéve.

Magyar Ország.

Nagy-Várad Febr. 7-dikén. Felderült tegnap a' N. Váradi Tudomány megyének azon napja, mellyben az említett megyebéli Oskoláknak Fő Kormányozója Nagy Érdemű Consiliarius Tokody György Úr, a' Felsőleges Magyar Helytartó Tanáts. által adatott, 's vele közlött útasítás szerént, Fő Tisztelendő Apátúr és Szepesi Kanonok Klobusiczky Klobusiczky György Úrnak, a' N. Váradi kerületben felállítatott K. Nemes Convictus Kormányát által adta, béállítván azt ezen Hívatálába. Reggel 10 órakor Fő Tisztelendő Pro-Director Vass János Úr, a' helybeli vólt Paulinusok Templomába, (melly néven lévő Klastromba a' Convictus nagyobb része már felépült) muzsika harsogás közt a' Veni Sancte Spiritust elénekelvén, a' midőn, és az utána tartatott Szent Mise alatt is, fellyebb írt Consiliarius Úr az Oltár előtt, számára készült széken térdepelvén, a' felállítatott Nemes Convictus Elöljáróitól, és nevendék Nemes Ifjúságtól körülvetetett. Az egész ájtatosságnak vége lévén, a' már tudva lévő Királyi Commissarius, ki előtt mentek a' Convictusbeli Nemes Ifjúság, 's annak Tanítóji, Fő Tisztelendő Regens, és V. Regens Uraktól, a' Convictus tágos ebédlő palotájába bévezettetett, trombita harsogás és dob szó közt. Megjelentek ezen ékes rendben mind a' Katholika, mind pedig a' Görög Káptalannak Tagjai, a' Vármegyének külömb Vallásbeli Fő Nemesége, 's a' városnak színesebb része, nem kü-

lőmben a' Fő Oskolabeli Ifjúság is olly számmal, mellyet a' hideg időnek alkalmatlansága miatt reményleni alig lehetett. Megtelvén az említett palota, fent titulált Consiliarius Úr, díszes 's értelmes befejezéssel megmutatta, melly nagy légyen a' köz nevelésnek haszna, nyilvánosságá tévén mind azon kegyelmeket, mellyeket most uralkodó Felséges Királyunk, az efféle hasznos Institutumok' helyre-állításával a' Magyar Nemzettel közöl. Felolvastatott ugyan akkor a' Felséges Helytartó Tanátsnak azon kétrendbéli kegyes parantsolatja, mellynek egygyikébe azon említett megyebeli Convinctusnak pro ima Novembris 1802 helyre állítása parantsolatik, és fent nevezett Apátúr, 's Kanonok Klobusiczky György Úrnak, azon N. Váradi N. Convinctus Kormányozására való kineveztetése jelentetik; másika pedig ugyan tsak azon N. Convinctus felállításáról szól, és az által Tifzt. Pater Bonaventura Sterli Vice Regensnek neveztetik. Ezek után a' tudva lévő Convinctusban leendő, 's nevelendő Nemes Ifjúságnak nevei felolvastattak. Miud ezekre Fő Tifzt. Régens Úr, köz névvel, 's köszönettel felelvén, Ő Felségének hozzá mutatott kegyelmességeit szentül emlegetvén, 's hozzá adván most uralkodó Felséges Királyunk hofzas életéért kinyilatkoztatott alázatos kívánságait, (a' mi is számos Vivát szózatok által, dob és trombita harsogással megkettőztetett) kinyilatkoztatta az eránt való örömét is, melly kedves légyen néki az alkalmatosság, mellyben Hazája boldogságának előmozdításában való fáradhatatlan igyekezetét, az Ifjúság nevelésében ismét nyilvánosságossá teheti. Ezen fontos emlegetések

sokakat a' Halgatók közzül látfszatós örökre ger-
jelztettek.

Elvégezödvén e' pompás béállitásnak rend-
je, a' fent nevezett Uraságok, az említett Con-
victusnak minden alkalmatosságait megfzemlél-
ték, mellyek rész szerént az oda nevezett, rész
szerént pedig azon Nemes Ifjúság számára, melly
maga költségén ezen Institutumban részcsülni kí-
ván, egy részben kéfzen vagynak. Mindeneket
köz akarattal jónak találtak, és azután elosz-
lottak. Fent említett Fő Director, Fő Tiszt, Pro-
Director Urak, a' helybeli K. Gymnasiumnak
Lelki Pásztorá, (Exhortator) és azon Tanítói,
kik tudniillik eddig a' Convictushoz tartozandó
Ifjúságnak szállást, asztalt szolgáltattak, egy-
gyütt lévén ott az egész Nemes Ifjúság maga
Elöljáróival, ebéden megmaradtak, melly közt
Fő Tiszt. Pro-Director Úr, e' következendö deák
versekkel fejezte bé e' vig napnak emlékezetét:

Pro Augustissimo Principe

Qui Varadinenses his recreat aedibus oras,
Cordaque formari Nobiliora jubet;
Vivat FRANCISCUS Patriae Pater usque Secundus!
Hungariae Vivat Nobilitatis Amor!

Pro Nobilium Convivarum Corona.

Si quis in hanc oculos defigat forte Coronam.
Nobilibus, dicet, digna Corona fuit,
Ergo Nobilium ter Fausta Corona virorum
Vivat, et e tenera gaudia pube legat,

Pro Moderatoribus Nobilis Juventutis.

Credita Nobilior, quibus est moderanda Juventus,
Vivant, atque decus Nobilitatis alant,

Pro ipsis Nobilibus Juvenibus.

Vivite Felices, Francisci Regis Alumni!

Illius in Vobis Vita perennis erit!

Bátaszékről Tolna Várm. Januáriusnak 10-dike vala azon szerentsés napunknak óhajtott felvírada, a' melly napon az elébbeni Klegl Uraság alatt vólt Tifztartónkat Török N. Urat, kiben mindenkör édes Atyánk után édes Atyánkat tapasztalva tifzteltük, ugyan abba a' hivatalba, mellyből annak előtte az agyarkodó irigység vetette ki, a' Thereziánumnak hozzánk mutatott kegyessége vissza tenni méltóztatott. — Ez a' nap tsak az örömmek napja vólt. — Még is mutattuk ezt elég világosan, midön mi Bátaszékiek ugyan ezen a' napon, a' következőben pedig, minden oda tartozandó helységek Innepet szentelvén, a' mozsaraknak durrogásaikkal, és a' puskáknak, s pisztoloknak ropogásaikkal, az egész vidéket bétöltöttük. —

Pétsváradjáról Baranya Várm. Rég az ideje, hogy illy szörnyü hideget nem szenvedtünk, a' millyen már egy darabtól fogva jár. Az ablakjaink, midön legjobban fütjük is a' kályhánkat, szemlátomást fagynak. Magok a' szegény kisdéd verebek meleg éjjeli szállást nem lelvén, a' mint estve öszvehúzzák magokat, ugy reggel fagyottan találtnak. Kétség kívül ez az oka, hogy magok a' vadak is kegyetlenkednek, melynek gyászos nyomdokait mi is tapasztaltuk. Mert a' városunk mellett lévő erdön által felénk letérő úton, két mesterlegényt ettek meg a' farkasok. Testekkel egygyütt hírek is elveszett vólna örökre, ha tsak a' nálók lévő levelek ezt fen nem tartották vólna.

Olasz Ország.

Génu Febr. 2-dikán. Úgy hallatik, hogy a' Frantzia Respublika, és az Algíri Dey közt vólt egygyesség mostanában igen roszfz lábon áll. Mársiliából evezett egy hajó Algír felé éleket vásárolni: de a' melly el nem érhette tzelját, és kéntelenítetett víz/za evezni, vivén magával az Algírban lévő Frantzia Kommisszariusnak, szükséges tudósításait. Az is hallatik, hogy a' Dey kijelentette vólna, hogy a' Frantzia Kommisszarius hagyja oda Algírt: de a' ki nem akar addig mozdúlni, míg rendelést nem vesz Frantzia Országból. —

Igen nevezetes, és kegyelmes a' Nápolyi Királyi Felségnek azon rendelése, melly a' közelebb múlt Januárius 11-dikén költ Nápolyban, és a' Státus ellen való hibákba esett személyeket illeti. Egész kiterjegésében így van ez a' Királyi Rendelés. „Bátor felette szomorították is Ő Felsege atyai szívet, azok a' gyászos történetek, mellyek a' nem rég' múlt zürzavaros időkben Nápolyt meglepték: mindazáltal még ezen környülállásokban is, a' kedves alattvalói boldogságát munkálódó, 's a' maga szánakozó, 's nemes indulatait követő Királyi Felség, minden törekedéseit arra fordította, hogy ezen szomorú történeteknek következéseit, a' mennyiben csak lehet enyhíttse, különösen pedig, hogy a' minden lakosok által óhajtott tsendességet, minden móddal helyre állítsa, mellyet a' magok indulatját követő, és erőszakos változások által még jobban neki szelesedett emberek, eltemettek. Erre nézve Ő Felsege, sok rendelései által, mind közönségesen, mind magánosan, gaz-

dagon közlötte azokkal kegyelmességét, kik Stá-
 tus hibába estek, vele született jósága által a'
 törvények keménységét lágyította, azzal a' re-
 ménységgel lévén, hogy az eltévelyedtek az igaz-
 ság útjára vilzsa térnek, és az egymás ellen va-
 ló törekedésnek, árulkodásnak, 's hamis vádak-
 nak vége lesz. De ez a' reménység nagyobb
 részént bé nem tellyesedett, a' midőn ellent nem
 állván a' fellyebb említett rendelések, nem tsak
 teméntelen vádak vitettek a' Királyi Felség, és
 Ministerei eleibe; hanem sokan vóltak olyanok,
 kik ennek az Országnek tsendességét megháborí-
 tani akarták, és a' kik az arra rendelt Bírák eleibe
 fognak idéztetni. Vagynak olyanok is, kik ez
 előtt is a' Státus ellen hibázzván, azokkal egy-
 gyütt, kik Nápolyban is zenebonáskodtak, Szi-
 tzilia tsendességét igyekeztek megzavarni, a'
 kiknek hibáik ellen, a' külső Kormányzék tör-
 vényt szolgáltattat, és nem sokára halad a' vég-
 ső sententia. Így lévén a' dolog, a' Királyi Fel-
 ség, ki semmi eszközoeket sem mulat el, mel-
 lyek alattvalói boldogítására, és Istentől adott
 Hatalmával egygyütt járó kötelességeinek tel-
 lyesítésére, valamint szinte alattvalói eránt von-
 szó atyai indúlatjának megmutatására tartoznak:
 azt parantsolta, hogy mind azok, a' Státus hi-
 bába esett személlyek' vétkeiért megkegyelmező
 régibb vagy újjabb rendelések, mellyek vagy kö-
 zönséges, vagy különös megkegyelmezésről szól-
 lanak, a' magok erejében megmaradnak, és az
 ilyen bünösök, kikre tartoznak ezen kegyelmes
 Rendelések, minden meghatározás nélkül most
 is úgy nézetessenek, mint a' kiknek kegyelem
 adódott, senki őket hibáikért, Ő Felsége, Mi-

nistereit, a' Törvényfzék, 's Bírák eleibe szóval vagy írása által ne idézhesse, ejtett hibáikat ízemekre ne vethesse, mint olyanokat, mellyeket örök feledékenységbe kell temetni: mivel a' ki ezek ellen tselekszik, annak büntetésére leszfz, hogy a' Királyi helybe hagyást meg nem nyeri, söt úgy fog gondoltatni mint a' tsendesség háborítója. Hogy Ö Felségének alattvalói eránt viseltető ezen atyai gondolkodása, és azon meghatározott akaratja, hogy a' Státus szomorú történeteinek emlékezetét elfelejtesse, annál jobban tudtára lehessen a' Publikumnak, tettzett Ö Felségének kijelenteni, hogy azok, kiknek ez előtt a' Királyi megengedés, vagy a' Tisztviselők Rendelése által kegyelem adódott, és ennél fogva ezen Királyi Rendelésben is részesülnek, minden, tehetségeikhez intézett Hivatalokat viselhetnek, ha egyébaránt azokra alkalmazotokká tefzik magokat, igasság szerető lelkek, és egyenes szívek által. Továbbá kijelenti Ö Felsége, hogy mind azok a' Rendelések, mellyek ezen Királyi akarattal ellenkeznek, úgy tartatnak mintha nem is vólnának, és azoknak többé nints semmi erejek."

„Ezen Királyi kegyelem nem tartozik mindazáltal azokra, kik ellen új hibáikért, az arra rendelt Státus Törvényfzék pert indít, sem azokra, kik az idegen Kormányfzék által rendelt Törvényfzéknek indítói vagy tagjai vóltak. Ezekre nézve az az Ö Felsége akaratja, hogy mind azon perek, mellyek a' Státus Törvényfzék előtt vagynak, mind azok, mellyek a' Szitziában okozott lármáért indítottak, minél hamarább elvégeztessenek, azon különös utási-

tás mellett, mellyet a' Királyi Felség fog e' részben kiadni. Végezetre jelenti, és parantsolja O Felsége, hogy a' Státus Törvénytörés, mihelyt az előtte forgó pereken keresztül esik, mingyárt elmúlik és el fog bomlani, 's azután mind azon Actákat, papirosokat, mellyek a' múlt zürzavaros időkben ejtett Státus hibákat illetik, megkell égetni. Azt mindazáltal fenn tartja magának a' Királyi Felség, hogy olly Bírakat fog kinevezni, kik ezután a' Státus hibákat katonai módon megvizsgálják, és megítélik, ha ugyan még találkozna olly oktalan ember, a' ki olly sokszori Királyi kegyelem után is, illy hibára vetemedne, mellyért többé nem lesz kegyelem.

Német Ország.

Frankfort Febr. 16-dikán. A' Német Országgi Fő Kantzellárius és V. Fejedelem, Érseki jussaihoz képest, tudtára adatta az ide való Magistrátusnak, hogy azok a' Kármeliták, és Kaputzinusok, kik szerzetes életekből secularizáltak, ne viseljenek ezután is világi ruhákat, hanem szerzetes köntöseiket megtartsák. — Az ide való Zsidóságnak új helyet engedtek a' Tisztviselők, hogy ott házakat építhessenek. Ezután szinte úgy számba vevődik szülőtteiknek, és a' közzülök megholtaknak száma, mint más lakosoké. — Több hasznos intézetek vagynak munkában, mellyek a' Zsidóság hasznára tzeleznak, és idővel talám arra vehetik őket, hogy ne különbözzenek ollyan nagyon másoktól.

Saltzburg Febr. 17-dikén. Tegnap előtt érkezett ide Minister Báró Crumpipen. Ma adódott tudtára az ide való lakosoknak trombita harsogás közt, a' Saltzburgi volt Fejedelmi Ér-

sek, következendő jelentése. „Elérkezett az a fontos szempillantás, mellyben vólt Érseki Fejedelmi jószágainknak jövendőbeli sorsa elvált. A' közbenjáróságot vállalt Hatalmasságok munkálkodása által, a' múlt November 23-dikán Regensburgban megállított Fő végezés szerént, Saltzburg az, mellyből a' Királyi és Toskánai Nagy Hertzeg kára pótolatik, a' Lünevillai kötéshez képest. Ennél fogva mi által adjuk vólt bírtokaink' Kormányozását, a' Királyi és Toskánai Nagy Hertzegnek. Ötven esztendeje, miólta arra hívatattunk, hogy ezen Érsekség lakosainak politikai, és vallásbeli boldogságára vigyázzunk, 's nem is vólt előttünk semmi nemesebb foglalatosság, mint hogy fáradhatatlan igyekezetünk által ezen nagy tzelra állhatatosan törekedvén, olyan Tartomány boldogságát munkálódjuk, mellyben (attól az időtől fogva számlálván, miólta az ide való Káptalanba jöttünk) ötven esztendőből fogva lakunk, és a' melly eránt való jó indulathoz szinte ugyan hozzá szoktunk. Azon indulatokat, mellyeket ezen megválásunkkal érzünk, nem szükség leírni. Egy Főbb Hatalmasság Rendelésének önként engedelmeskedünk, 's minden indulataink, azon tiszta háláadatosságban határozódnak, mellyel kedves vólt alatt volóink közzül, minden rendű és állapotú tagok eránt viseltetünk, kik 30 esztendőből elforgása alatt tartott Igazgatásunk alatt vóltak, és vetélkedtek egymással kötelességeiknek tellyesítése eránt, 's ez által terhes munkánkat könnyítették. Semmi se szolgál, mostani elválásunkkor nagyobb vigasztalásunkra, mint annak bizonyos tudása, hogy kedves alattvalóink, olyan Fejedelemre bízattatnak ez-

után, kinek nagy tulajdonságai előre kezességül szolgálnak a' Nép boldogságára, a' ki egy Felséges Uralkodó házból származván, Kormányozásra megkívántató böltsességét, és virtusait vízi a' Saltzburgi H. Fejedelemség igazgatására, új alattvalói boldogságát megerősíti, 's azoknak a' síron túl leendő boldogságra való törekedését, atyaik Vallásának fentartása, és az arról való gondoskodás által, a' maga példájára vont figyelmetesség által segíti. Midőn ilyen Királyi, 's Nagy Hertzegnek adjuk által az igazgatást: akkor egyszersmind feloldozzuk a' Fő Tisztelendő Káptalant, minden Rendeket, Státus és vólt Udvari szolgáinkat akár a' külsők akár a' belsők közül valók legyenek, a' tartománybeli katonaságot, városok' Tisztviselőit, és a' polgárságot, 's minden alattvalóinkat, erántunk esküdt kötelezések alól, és intjük minnyájokat javokat munkálódó szívvvel, hogy új Fejedelmek eránt azt a' tiszta hűséget mutassák, mellyet mi eddig úgy néztünk, mint erántunk való szereteteknek legbetsesebb zálogát, és a' mellyet akármelley változás sem törölhet ki szívéünkéből. Boldogság fog ebből származni: és mi távol létünkben is úgy fogjuk tartani, hogy ez által tiszta indulatunk erősödik.

Februárius 11-dikén költ Bétsben az a' Jelentés, melly által Báró Crumpipen forma szerént kinyilatkoztatta, Saltzburgnak, Bertholsgádennek, és Passau egy részének, a' Toskánai Királyi Nagy Hertzeg nevében leendő elfoglalását, melly jelentés által valamint a' Nagy Hertzeg eránt való tiszta hűségre intetnek a' tartományok lakosai, úgy más részről előre is bizonyo-

sokká tétetnek, a' Királyi Hertzeg kegyelmesége eránt.

Saltzburg Febr. 18-dikán. Kimagyarázhatatlan örömet érzettek a' Saltzburgi lakosok, hallván azon Fő Jelentést, mellynél fogva a' nevezett tartomány a' Toskánai Nagy Hertzeg kezébe ment. Örvendenek azon, hogy a' Gondviselés olly Fejedelmet adott nekik, kit a' Hetrúriai lakosok, még most is hálaadó szívvel, és könyves szemekkel emlegetnek. Tegnap a' Teátrumban ilyen titulusú darabot jádzottak: *Saltzburg arany ideje*.

Frantzia Ország.

Páris Febr. 12-dikén. Meghólt a tudós, Delaharpe kinek nagy nevét híres munkái esmeretessé tették a' tudós világ előtt. Minekelötte kimúlt volna, testamentomot tett, mellyben meghatározta kikre száljon jószágá. Megemlékezett a' szegényekről is, kiknek értékéhez képest bizonyos summát hagyott. Azt írta a' többek között testamentomába. „Keveset hagyhatok a' szegényeknek. Minden Frantziákat meghívok, hogy megemlékezvén arról, a' mit a' Vallás szent kötelességgé tesz a' szegények segítésére nézve, azon igyekezzenek, hogy azoknak terhes sorsukat könnyebbítsék. — Azért esedezem, hogy az Isteni Gondviselés halgassa meg Hazám boldogságáért tett fohászkozásomat. Vajha sokáig békességben és tsendességben lehetne Hazám! — Vajha az Evangyéliom által előnkbe adott regulákat mindenek követnék a' társaság boldogságára!” — Azután való nap ismét egy írást ragasztott Delaharpe testamentomához, mellyből következő nevezetes kinyilatkoztatása olvasta-

tik. „Olly szerentsés voltam, hogy tegnap két-
 szer vitettek véghez körülöttem, a' más életre
 való készületek. Kötelesnek tartom magamat,
 hogy utóljára kinyilatkoztassam az eránt értel-
 memet, a' mit g esztendő óta kimutattam, és a'
 mellyben most is állhatatosan megmaradok. „Ke-
 relztyén vagyok Isten kegyelmességéből, és az
 Apostoli Római Kathólíka Vallást vallom, melly-
 ben születtettem, és neveltetem, és a' mellyben
 megakarok halni is. Ennél fogva kinyilatkoztá-
 tom, hogy mind azt hiszem, a' mit a' Jé-
 sus Krisztus által fundált Római Kathólíka Ekk-
 klésia tanít; 's szívem szerént nem hagyom helybe azt,
 a' mit a' kárhoztat. Mellyre nézve, vizsgálva ve-
 lszem mind azt, a' mit írtam és kinyomtatattam,
 vagy más nyomtatott az én nevem alatt, a' Ka-
 thólíka Vallás, vagy a' jó erkölcsök ellen. Nem
 hagyom helybe azokat, és a' mennyiben rajtam
 áll, éppen nem egygyezem meg azoknak közön-
 ségessé való tételében, vagy a' Teatromokra va-
 ló vitelében. Hasonlóképpen vizsgálva veszek min-
 den hibás vélekedéseket, mellyeket írhattam mun-
 káimba. Minden Hazámfiat arra kérek, hogy
 az egymás közt való egygyességet és békességet
 tartsák fel. Engedelmet kérek azoktól, kik el-
 len véthettem, valamint szintén én is szívesen
 megengedek azoknak, kik ellenem panaszolko-
 dhatnak.”

Páris Febr. 14-dikén. Az ez előtt volt Bou-
 illon Hertzegi Famíliából valók, egészen azon
 vagynak, hogy volt jószágaik vizsgálva adattassa-
 nak, és azt mutogatják, még pedig fontosan
 hogy nints a' Kormányzéknek arra jussa, hogy
 az említett Famíliának tulajdon bírtokait a' Nem-
 zeti jószágokhoz kaptsolja: mivel ez a' foglalás

nem a' két fél közt leendő egygyet értésen, hanem az erőszakon épülne, melly felforgatja a' természetét a' társasági életnek. Ezen Famíliá 3 nevezetes Prókátori, írásban tették fel, olly kemény kifejezésekkel elő adott munkájokat, hogy azon az első Konzul felakadt, és alig tudta magát türtöztetni. Regnier azt tanátsolta, hogy a' bényújtott írást úgy kell tartani, mintha nem is vólna.

Elegyes Levelek.

Ezeket az egynehány verseket Pétsről küldötték hozzánk, mellyeket egy Hazafi valamelly köz hasznú Magyar könyv kijövetelén érzett öröméből írt.

Ó Haza! be édes név vagy
 Az ollyannak szívében,
 Kinek igaz vér foly, a' vagy
 Tsergedez az erében.
 Ennek szája nem érezhet
 Nálodnál édesebbet,
 Se nagy szíve be nem vehet
 Mejjébe kegyesebbet.
 Rólad vagynak gondolati
 Mind álltában, 's keltében,
 Tárgyoznak tselekedeti
 Reád egész éltében.

* * *

Azért ha dítséretedet
 Más' nyelvén ülni látja,
 'S dítső híredet, 's nevedet
 Fényleni tapasztalja:
 Nagy akkor a' fzerentséje,
 Bánatos időt kerül;
 Tapsol minden ízetskéje,
 Talpig örömbe merül.